

QUARTETO CASALS

Vera Martinez, violin - Abel Tomàs, violin - Jonathan Brown, bratsch & Arnau Tomàs, cello

Program

Ludwig van Beethoven

(1770 - 1827)

Strygekvartet nr. 5 i A-dur, op. 18 nr. 5

Allegro

Menuetto

Andante cantabile

Allegro

Dmitrij Sjostakovitj

(1906 -1975)

Strygekvartet nr. 6 i G-dur, op. 101

Allegretto

Moderato con moto

Lento, attacca

Lento - Allegretto

Pause

Ludwig van Beethoven

(1770 -1827)

Strygekvartet nr. 8 i e-mol "Rasumovskij" op. 59 nr. 2

Allegro

Molto adagio

Allegretto

Finale: Presto

Billetter i løssalg ved indgangen: 130 kr. for voksne, 60 kr. for børn, unge under 25 år og studerende

DR har direkte transmission af koncerten til P2

Vi takker for støtte til koncerten fra den spanske ambassade i Danmark

Efter koncerten er der en lille sammenkomst med forfriskninger i Sognegården, med deltagelse af Casals kvartetten samt repræsentanter fra den spanske ambassade, alle er velkomne. Der er samtidig mulighed for at købe og få signeret kvartetens helt nye DVD blu-ray med værker af Schubert

Cuarteto Casals blev dannet i 1997 ved Escuela Reina Sofia i Madrid. Kvartetten har vundet førstepriser ved konkurrencer i London og Hamburg og har spillet i blandt andet Wigmore Hall, Carnegie Hall, Musikverein i Wien og i Amsterdam, Köln og i Berlin. De spiller også gerne kvartetter af nyere komponister, blandt andet Kurtag. Som den første internationalt kendte spanske strygekvartet er de blevet tildelt Premio Nacional de Música og Premi Ciutat Barcelona. De har ofte ledsaget den spanske konge på officielle rejser til udlandet. De spiller på Stradivariusinstrumenter, kan ofte høres og ses i radio og på TV og er Quartet in Residence ved Hochschule für Musik und Tanz i Köln og ved Escola Superior de Musica de Catalunya i Barcelona, hvor alle fire bor. De har indspillet 13 CD'er med musik lige fra Mozart til Ligeti og Kurtag, af spanske Arriaga og indspiller næste år en Beethoven-cyklus.

Ludwig van Beethoven (1770-1827) Strygekvartet i A-dur op. 18, nr. 5. De seks strygekvartetter op. 18 er komponeret i årene 1798–1800 og er til-egnet fyrst Lobkowitz, der sandsynligvis havde bestilt kvartetterne, og til gengæld betalte Beethoven en livrente på 600 gylden årligt. Kvartetterne har stærke impulser fra Haydn og Mozart, men blev også videreudviklet, både formelt og emotionelt. I kvartet nr. 5 finder man ligheder med Mozarts kvartet KV 464, men der er ikke tale om efterligning, da kvartetten har sit eget tonesprog. Førstesatsen *Allegro* er en af Beethovens legende og spillemandsagtige seksottendels satser, som skjuler den tilgrundliggende sonatesats. Som noget usædvanligt kommer der før den langsomme sats en andensats *Menuet*, der i sin venlige magelighed viser tilbage til Haydn, som bliver citeret af andenviolinen og bratschen. I tredjesatsen *Andante cantabile* udfolder fem fantasifulde variationer sig over et sangtema. Satsen afsluttes med en bred og åndrig coda. Den kunstfærdige og åndrige finale *Allegro* er en sonatesats, der i sin kontrapunktik minder om Mozarts Prager- og Jupitersymfonier

Dmitrij Sjostakovitj (1906 -1975) Strygekvartet nr. 6 i G-dur, op. 101 er skrevet i 1956, hvor der efter Stalins død var lidt større, men stadig begrænset frihed til at komponere. Denne kvartet, som først sent blev en del af strygekvartetternes repertoire er let - nogen siger overfladisk. I førstesatsen *Allegretto* og andensatsen *Moderato con moto* kan man i det rytmiske og melodiske spore påvirkninger fra russiske børnesange, som han havde beskæftiget sig

med i krigsårene. Tredjesatsen *Lento* er en kunstfærdig passacaglia med et tema i celloen, hvor efterhånden de øvrige instrumenter tilføjes. Efter en kort coda følger finalen *Lento-allegretto*, hvor temaerne fra de foregående satser behandles polyfont.

Ludwig van Beethoven (1770-1827) Strygekvartet op. 59 nr. 2 "Rasumowsky" er komponeret i 1806 og er en af tre kvartetter bestilt af den russiske greve Rasumowsky, som var gesandt i Wien. I de to første mærkes også deres ophav, idet deres motiver er baseret på russiske folkemelodier. De tre udgør tydeligt en cyklus af betydeligt større dimensioner end de hidtidige kvartetter både længde- og klangmæssigt, og stiller også større krav til musikernes virtuositet.

Strygekvartet nr. 2 er et modstykke til den første, men er ikke mere konventionel end denne, som man i første omgang skulle tro. Den er i sit tonesprog mindst ligeså radikal og kompromisløs som denne. Førstesatsen *Allegro* kunne formelt minde om de danseagtige førstesatser i de tidligere kvartetter, men giver tværtimod med sin dunkelhed, glædeløshed og pessimisme udtryk for et skæbnesvangert mørke. Tematisk er den bizar, indadvendt og melodisk knapt forståelig. Hovedtemaet er todelt og de to dele genfindes i hele satsen, som er tæt og ensartet. Andensatsen *Molto Adagio. Si tratta questo pezzo con molto di sentiment* er ikke et lysere modstykke til den mørke førstesats, idet den ikke er præget af jordisk munterhed, men af religiøs inderlighed. Hovedtemaet er som en koral, men får efterhånden tilføjet polyfone stemmer og kontrapunktisk rytmik. Denne sats er også en sonatesats, som ikke er præget af motivisk arbejde, men af de melodiske linjer. Tredjesatsen *Allegretto* er en scherzo, men kaldes det ikke. Den er femdelt, hvor trioen gentages to gange. Hoveddelen er graciøs og også med synkoper. I trioen findes det russiske tema, som bliver tilføjet kontrapunktiske elementer og derved bliver til en fuga. Satsens særprægede ynde kommer af modsætningen mellem det enkle folkloretema og det kontrapunktiske, som er mesterligt bearbejdet. Finalen *Presto* viser både tilbage mod den første kvartet og fremad mod den tredje. Rondoens vildt stampende danserytme er beslægtet med finalen i den syvende symfoni. Også her finder man kontrapunktiske forbindelser bag den temperamentsfulde facade. Især i denne sats viser de store krav til spillernes virtuositet sig.